

चक्रशून्ये, चक्षुरादीन्द्रियशून्ये च । “अपानक्षासो बधिरा अहासत” इति ऋ० ६, ७३, ६, अनक्षासश्चूर्वाञ्जिताः इति भा० वेदे सौम्यास इति वत् अनक्षास इति । रूपसिद्धिः ।

अनक्षर न० अप्रशस्तान्यक्षराणि यत्र व० । सङ्गुणसप्राप्तेपके दोषोद्घोषकवाक्ये, अवाच्ये निन्दावचने, (गालि) इति प्रसिद्धे दुष्टवचने च । न सन्ति अक्षराणि ज्ञेयत्वेनास्य । अक्षरज्ञानशून्ये मूर्खे त्वि० ।

अनक्षि पु० अप्रशस्तं मन्दमक्षि न० त० । मन्दनेत्वे । व० । पचसमासान्तः । तत्र अनक्ष इत्येव । तद्वति । स्त्रियां ङोष् । अनगार त्वि० नास्ति अगारमस्य । गृहशून्ये । अनिकेतने । प्रव्रजिते, सुन्यादौ च पु० ।

अनग्न त्वि० न नग्नः । अदिगम्बरे आच्छदनवति च “यद्गोन-वसना अनग्ना” इति ऋ० ३, १, ६, । “स होवाच किं मे वासो भविष्यतीत्याप इति होचुस्तस्माद्वा एतदशिष्यन्तः पुरस्ताच्चोपरिष्ठाञ्चाङ्गिः परिदधति लम्बुको यथा वासो भवत्य-नग्ने ह भवतीति छा० उ० । “तस्मात्प्राणस्य वास आप-स्तस्माद्वा एतदशिष्यन्तो भोक्ष्यमाणा भुक्तवन्तश्च ब्राह्मणा विद्वांस एतत्कुर्वन्ति । किं अङ्गिर्वासस्थानोयाभिः पुरस्ता-ङ्गोजनात्पूर्वमुपरिष्ठाञ्च भोजनाद्दूर्ध्वं च परिदधति परिधानं कुर्वन्ति मुखस्य प्राणस्य लम्बुको लम्बनशीलो वासो-भवति । वाससो लब्ध्वैव भवतीत्यर्थः । अनग्ने भवति । वाससो लम्बु कत्वैनाथसिद्धौ वानग्ना इत्यनग्ने ह भवतीत्युत्तरीयवान् भवतीत्येतत्” इति भाष्यम् ।

अनग्नि पु० नास्ति अग्निः अतः सार्त्तो वाऽस्य । अतोतेन सार्त्तेन वा विधिना अनाहिताग्नौ गृहस्यभेदे, सर्वथा अग्निशून्ये, प्रव्रजिते च । “अनग्निरनिकेतश्च सुनिर्मूल-फलाशन” इति मनुः । न० त० । अग्निभिन्ने पु० । “अनग्नाविव शुष्कौधो न तप्सवति कर्हिचिदिति” सूतिः । ७ व० । अग्निचयनरहिते यज्ञे च । “अनग्नावुत्तरवेदिम्, कात्या० ३, ६, ११, “अनग्ना अग्निरहिते अनग्नि-चित्ये यज्ञे, उत्तरवेदिं प्रतिगच्छतीति” तद्वाख्या ।

अनग्निता न अग्निं त्रायते रक्षति असम० स० । अग्निरक्ष-णाकरे पापिष्ठे “अनग्निता अभ्यमन्त कष्टीः ऋ० १, १८६, ३, “अनग्निताः पापिन्यः कष्टयः प्रजा” इति भा० ।

अनग्निदग्ध त्वि० न अग्निना दग्धः अस० स० । श्शशानकर्माणि अग्निसंस्कारहीने “ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा मध्ये द्विव” इति ऋ० १०, १५२, ४, “अनग्निदग्धाः श्शशान-

कर्म्म न प्राप्ता” इति भा० । विप्राणां पितृभेदे “अग्निदग्धा-नग्निदग्धान् काव्यान् वर्हिषदस्तथा अग्निष्वत्तांश्च सौम्यांश्च विप्राणामेव निर्देशेदिति” मनुः । वङ्गिना अदग्धे च ।

अनघ त्वि० नास्ति अघं पापं दुःखं व्यसनं कालुष्यं वा यस्य । पापशून्ये, दुःखहीने, व्यसनशून्ये, मलशून्ये, स्वच्छे च । विष्णौ पु० “अनघो विजयो जेतेति” वि० सह० । “स आत्माऽपहृतपापमेत्यादि” श्रुतौ तस्य पापराहित्योक्तेस्तथा-त्वम् । तत्र दुःखशून्ये, “दयालुमनसस्यृष्टमिति” भावः । दोषरहिते “अगाधस्थानघा गुणा” इत्यमरः । व्यसनरहिते “कञ्चित् ऋगीनामनघा प्रकृतिः ? इति” रघुः ।

अनङ्ग न० नास्ति अङ्गमाकारो यस्य । आकाशे, चित्ते च । कन्दर्पे पु० । अङ्गशून्यमात्रे त्वि० । तत्राकाशस्य निर-वयवत्वात्, न्यायवैशेषिकनये चित्तस्याणुत्वेन च निरवयवत्वा-त्तथात्वम् । कामस्य हरनेत्वेण दग्धाङ्गत्वात् अनङ्गत्वम् । तत्कथा च शिवपुराणे “कामोधनुषि संयोज्य पुष्पाण्यं तदा मुने ! पार्वतीसमुखे स्थाणौ मोक्तुकामो व्यव-स्थितः । हरस्तु धैर्यमालम्बा किमेतदिति चिन्तयन् । दर्शं पृष्ठतः कामं पुष्पवाणधनुर्धरम् । विष्टङ्गमन्योस्त-स्याथ तृतीयनयनान् मुने ! स्फुरन्नुदञ्चिरग्निस्तु पपात सदनोपरि । क्रोधं संहर हे देव ! इति यावत् यदन्ति खे । इन्द्रादिसकला देवास्तावङ्गस्त्रीचकार तम्” इति ॥ “त्वमनङ्गः कथमक्षता रतिरिति” “तनुतां दुःखमनङ्ग ! मोक्ष्यतीति” च कुमा० । अङ्गसुपकरणं न० त० । अङ्ग-भिन्ने । न० व० । तच्छून्ये त्वि० ।

अनङ्गक्रीडा स्त्री अनङ्गेन क्रीडा । कामहेतुकक्रीडायाम् । “अष्टावर्द्धे गा द्वयभ्यस्ता यस्याः सानङ्गक्रीडेत्युक्तेति” (दृक्त०) उक्ते मातादृष्टभेदे च ।

अनङ्गलेख पु० अनङ्गस्य तद्व्यञ्जको लेखः । कामव्यञ्जकलेखे । “अनङ्गलेखक्रिययोपयोगमिति” कुमा० ।

अनङ्गशेखर पु० क्रमेण लघुगुरुनिवेशवति दण्डकभेदे, कन्दो-विशेषे । यथा “लघुर्गुरुः क्रमेण यत्र बध्यते सुधीभिरि-च्छया स दण्डकस्वनङ्गशेखरः स्मृतः” इति कन्दो० ।

अनङ्गासुहृत् पु० ईत० । शिवे तस्य तद्देहभस्मीकरणात्तत्त्वम् । अनच्छत् त्वि० न अच्छः निर्मलः न० त० । कलुषे, अप्रसन्ने च ।

अनञ्जन न० न अञ्जते लिप्यते अनञ्ज-कर्माणि ल्युट् न० त० । निःसबन्धे, आकाशे, परब्रह्मणि च । “निरञ्जनं सामप्रसूषैति दिव्यमिति” श्रुत्या तस्य सबन्धराहित्योक्तेस्तथात्वम् । अञ्जनं दोषस्तद्वहिते नारायणे पु० । तथाभूतवन्तुमात्रे